Jedna czy kilka spraw administracyjnych?

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: sobota, 01, lipiec 2017 12:58
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 1204

Prezentujemy ciekawy wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w sprawie zwrotnego zasiłku celowego. Sąd rozpatrując oddalając skargę kasacyjną osoby starającej się o zasiłek, zwrócił uwagę na praktykę prowadzenia spraw przez organ pomocy społecznej.

Sąd zwrócił uwagę, na fakt iż strona, w krótkich odstępach czasu występowała w kilku różnych pismach o przyznanie pomocy w postaci zasiłku celowego, specjalnego zasiłku celowego zwrotnego i bezzwrotnego. Wszystkie pisma dotyczyły przyznania pomocy na zakup węgla. Te siedem pism zostało one potraktowanych jako pięć odrębnych wniosków i rozstrzygniętych pięcioma decyzjami w tym samym przedmiocie – odmowy przyznania pomocy na zakup węgla. Dwie z tych decyzji jako podstawę prawną wydania wskazało art. 39 i art. 41 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej (dalej u.p.s.)., jedna - art. 39 i art. 41 pkt 2 u.p.s., a dwie - art. 39 i art. 41 u.p.s. Sąd wskazał, że rozstrzyganie wniosku osoby starającej się o pomoc finansową w postaci zasiłku celowego z art. 39 u.p.s. nie wyklucza rozpoznania wniosku z punktu widzenia prawa tej osoby do zasiłku określonego w art. 41 u.p.s., gdy ustalone zostanie, że nastąpiło przekroczenie kryterium dochodowego. Taką praktykę zastosowały prawidłowo organy administracyjne.

Mając na uwadze dużą aktywność skarżącego w domaganiu się pomocy społecznej, a także to, że pisma dotyczą tego samego rodzaju pomocy (niezależnie od ilości i rodzaju węgla), sąd wskazał, że nie wydaje się właściwe traktowanie każdego pisma skarżącego jako wniosku wszczynającego odrębną sprawę administracyjną. Sąd zwrócił uwagę, że sam skarżący w jednym z pism wskazał, że dotyczy ono wcześniejszych wniosków, tymczasem organ potraktował je jako wniosek wszczynający odrębną sprawę. Bardziej uzasadnione pozostaje z punktu widzenia finansów publicznych, traktowanie kolejnych pism skarżącego w tym samym przedmiocie jako uzupełnienie wniosku i załatwienie ich jedną decyzją. Tym bardziej, że ustawa nakazując wydanie decyzji w przedmiocie świadczeń z pomocy społecznej po przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, w przypadku ubiegania się o przyznanie świadczenia po raz kolejny przewiduje sporządzenie tylko aktualizacji wywiadu. Sąd zauważył, że nie można oprzeć się wrażeniu, że w przypadku skarżącego praktyka stosowana przez organy administracyjne prowadzi do niepotrzebnego tworzenia dodatkowych spraw zwiększając tym samym koszty funkcjonowania organów i niewłaściwie angażując pracowników socjalnych w podejmowaniu działań w ramach pomocy społecznej. Uwagi te nie miały wpływu na prawidłową kontrolę co do zgodności z prawem działania organów administracyjnych w rozpatrywanej sprawie.

Wyrok NSA z 5 lipca 2016 r. sygn. I OSK 2985/14.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF